

„K zajatým...“

Suspírium: „Bože môj, nakloň svoje ucho a počúvaj. Otvor svoje oči a pozri na naše zničené mesto, ktoré nesie tvoje meno. Svoje prosby ti nepredkladáme pre svoju spravodlivosť, ale pre tvoje veľké milosrdenstvo. Pane, počúvaj! Pane, odpusť! Pane, vypočuj a konaj! Nemeškaj, kvôli sebe samému, Bože môj, lebo tvoje mesto a tvoj ľud nesú tvoje meno.“ (Dan 3,18-19) Amen.

Pieseň: Žalm č. 62: 1.verš: „Vždy len mlčky očakáva moja duša Boží hlas.“

Pozdrav: „Volám k Hospodinovi, ktorý je hoden chvály, budem zachránený pred svojimi nepriateľmi. Zovreli ma putá smrti, prívaly záhuby ma vyľakali. Stiesnili ma putá podsvetia, nástrahy smrti šli mi v ústrety. V úzkosti volám k Hospodinovi, kričím o pomoc k svojmu Bohu.“ (Ž 18, 4-7) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Lukáša v 10. kapitole v šestnástom až v osemnástom verši takto: „Kto vás počúva, mňa počúva. Kto vami pohŕda, mnou pohŕda. A kto pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.“ Sedemdesiati dvaja sa vrátili a s radosťou hovorili: „Pane, v tvojom mene sa nám poddávajú aj démoni!“ On im povedal: „Videl som satana padať z neba ako blesk.“ (Lk 10,16-18) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 62:2-5. verše: „Vy budete moje snahy stále zlobou opriadať?“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: *Kniha proroka Ezechiela 3. kapitola 12-27. veršov: „Vtedy ma duch vyzdvihol a začul som hrkot veľkého zemetrasenia, keď sa Hospodinova sláva pohla zo svojho miesta, i šum krídel živých bytostí, ktoré sa tesne dotýkali, súčasne s nimi i hrkot kolies a hrkot veľkého zemetrasenia. Duch ma zdvihol, uchvátil ma, a tak som šiel zatrpknutý a vzrušený v duchu; zatiaľ čo Hospodinova ruka mocne doliehala na mňa. Tak som došiel k zajatým do Těl-Abíbu, ktorí bývali pri rieke Kebár, a pobudol som tam, kde oni bývali; omráčený som bol medzi nimi sedem dní. Po siedmich dňoch mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, ustanovil som Ťa za strážcu domu Izraela. Keď počuješ slovo z mojich úst, varuj ho v mojom mene. Keď ja poviem bezbožnému: ‚Určite zomrieš,‘ a ty ho nebudeš varovať a nepovieš nič, aby si varoval bezbožného pred jeho bezbožnou cestou, aby sa zachoval nažive, ten bezbožný zomrie pre svoju neprávosť, ale za jeho krv budem volať na zodpovednosť teba. Ak napomenieš bezbožného, ale on*

sa neodvráti od svojej bezbožnosti a od svojej bezbožnej cesty, on zahynie pre svoju nepravosť, ale ty si zachrániš život. Keď sa však spravodlivý odvráti od svojej spravodlivosti a dopustí sa nepravosti, a ja mu spôsobím taký pád, že zomrie, ak si ho nevaroval, zomrie pre svoj hriech a nebudú sa pripomínať jeho spravodlivé skutky, ktoré robil, ale za jeho krv budem volať na zodpovednosť teba. Ak napomenieš spravodlivého, aby spravodlivý nehrešil, a on by nehrešil, určite bude žiť, pretože sa dal napomenúť, a ty si zachrániš život.“ Spočinula tam nado mnou Hospodinova ruka. Povedal mi: „Vstaň, zíď do údolia a tam budem hovoriť s tebou.“ Nato som vstal a zišiel som do údolia. Hľa, stála tam Hospodinova sláva, podobná sláve, ktorú som videl pri rieke Kebár. Padol som na tvár. Potom vošiel do mňa duch, postavil ma na nohy, oslovil ma a povedal mi: „Choď, zavri sa vo svojom dome! Ty však, človeče, hľad: položia na teba povrazy a spútajú ťa nimi, takže nebudeš môcť vychádzať medzi nich. Jazyk ti prilepím k podnebiu, onemieš a nebudeš ich môcť napomínať, lebo sú domom vzdoru. Keď však budem hovoriť s tebou, otvorím ti ústa a potom ich oslovíš: ‚Takto vraví Pán, Hospodin...!‘ Kto poslúchne, nech poslúchne, a kto odmietne, nech odmietne, lebo sú domom vzdoru.“

Modlitba: Zmiluj sa nad nami, Pane náš nebeský skrze Ježiša Krista, pretože k nám hovoríš zrozumiteľným spôsobom, no naše srdcia ťažko plnia Tvoju vôľu. Sme Ti vďační a vďačné, že Tvoja milosť stačí na všetky naše hriechy a našu nevďačnosť meníš každý deň na skutky, ktoré činia dobro iným. To nie my, ale Ty si veľký a mocný v nás a aj dnes mlčky očakávame Tvoj hlas, ktorý je jemným šepotom a lieči našu dušu. Vyznávame Ti, že nemôžeme a nevieme všetko opustiť, aj keď nás k tomu dnes voláš, ale hľadáme Ťa a čakáme na Tvoju pomoc, pretože túžime po spásе. Ty si Pán pánov a Kráľ kráľov, u Teba je milosrdenstvo a pokoj. Oslavujeme Ťa vo svojej slabosti. Chválime Ťa i v našej biede a stojíme pri tých, ktorí plačú, chceme byť bratmi a sestrami všetkých, ktorých životy sú plné slz, ktorých ťažia bremená, ktorí sú duchovne paralyzovaní, osirelí a žijú zbavení Tvojej lásky. Nech naša všímavosť pomáha druhým v živote, prosíme napomáhaj k tomu Tvojím živým slovom a Duchom Tvojím. Nech náš smiech robí radosť iným, nech svojím slovom slúžime životu, nech je naša prítomnosť druhým obohatením, prosíme, napomáhaj k tomu vlastným vedením a usmernením. Daj nám silu, drahý Kristus, vydávať svedectvo tam, kde žijeme a kde nás zavedieš Ty sám. Mocou Ducha Svätého formuj naše životy a prosíme Ťa, Oživovateľ a Liečiteľ duší, aby si nás vzal tam, kde sme potrební. V Tvojom mene konaj i teraz. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 262: „Ó, Trojica, Svätá večná...“

Vzdych: „On dáva silu unavenému a bezmocnému veľkú udatnosť. Ale on mi povedal: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (Iz 40,29; IIK 12,9a) Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 3. kapitola 14-15. verše: *„Duch ma zdvihol, uchvátil ma, a tak som šiel zatrpknutý a vzrušený v duchu; zatiaľ čo Hospodinova ruka mocne doliehala na mňa. Tak som došiel k zajatým do Těl-Abíbu, ktorí bývali pri rieke Kebár, a pobudol som tam, kde oni bývali; omráčený som bol medzi nimi sedem dní.“*

**Milí bratia a drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu
Ježišovi Kristovi!**

Podobne ako u proroka Jeremiáša, o generáciu staršieho proroka, i u Ezechiela čítame na začiatku jeho knihy o prorokovom povolaní. Jeremiáš aj Ezechiel pochádzajú z kňazských rodín. Obaja hlásajú už nezastaviteľné zničenie Jeruzalema, jeden v Judsku, druhý v Babylone, kde žil v exile a zajatí so skupinou Židov. Svoju službu začal vo veku tridsiatich rokov a podľa Mojžišovho zákona služba levitského kňazstva začína práve v tomto veku: *„Zisti počet Kohátovcov spomedzi Léviocov podľa ich rodov a rodín, všetkých od tridsaťročných až po päťdesiatročných, ktorí sú povinní slúžiť a pracovať pri stane stretávania.“* (IVMojž 4,2-3) Po trýznivom zážitku povolania vezme Duch ho zdvihne a uchváti ho, pritom proroka vezme späť do exilu pri rieke Kebár. Ruka Božia, Duch Boží, sa ho zmocňuje, znamená to, že je vlastníctvom Pána. Privlastnil si ho až na toľko, že s Ním narába ako On chce. Najal si ho do vlastnej služby. Slúži iba Jemu. Ide podľa Jeho plánov. Je súčasťou iba Jeho vôle aj v tomto ťažkom osude a rozporení. Má svoj záväzok a jeho úväzkom nie je osemhodinový pracovný čas, ale Duchom uchvátený život. Jeho život patrí Pánovi. Odovzdať sa celkom službe. Každý služobník Boží by si mal uvedomiť, že Hospodinova ruka mocne dolieha na neho. Ak nie, tak si musí uvedomiť, že niečo nie je v poriadku. Pod mocnou Božou rukou. To nie je tlak moci, ale represia stavu, v ktorom žije Jeho v hriechoch tápajúci sa a vlastnými priestupkami zbedačený ľud. To je presne to, čo naznačuje apoštol Peter: *„Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou,*

aby vás vo svojom čase povýšil. Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“ (IPt 5,6-7) Hospodin je neobmedzený, u Pána je všetko možné i keď ich potrestal. Možnosti Božieho ľudu sú zúžené pre ich hriechy, ale oni majú možnosť zývať Jeho meno. Boh je dobrý a zhovievavý a k svojmu ľudu sa obráti. Ako? Bohoslužba sa koná pri vode. Tam, kde bývajú, pri rieke Kebár, mávajú svoje bohoslužby. Tel-Abíb, miesto ich nového pôsobiska. Tel-Abíb, čo znamená potopa. Ľud Boží prežil obrovskú potopu ako kedysi Noach. Sú mimo Jeruzalema. Boli odvedení, ale ich možnosti sú dané. Bez Hospodina sa nedá žiť. Bez Boha to nepôjde. Bez Pána pánov zajatci sa nevzchopia. Sami budú len vzrušení a zatrpknutí v duchu, ale s Hospodinom je všetko možné. Na mieste potopy, na novom mieste sa začnú obnovovať. Renovácia v duchu sa začína práve vtedy, keď sme úplne na mizine. Drahý brat a milá sestra! Boh s nami nikdy neskončuje. Hospodin má pre nás plán i vtedy, keď náš život je v pasci. Zlé lekárske výsledky, nemocničné lôžko nie je koniec, lebo i v nemocnici je možnosť pomodliť sa, hľadať spoločenstvo, nájsť nemocničnú kaplnku. Drahý brat a milá sestra! Boh s nami nikdy neskončuje, keď nás prepustili z práce. Svet sa nezrúti, asi Boh má iný plán a to renováciu v duchu a na duchu, veď človek ak má prácu, ako keby sa pre ňu stala modlou, a nič iné ho nezaujíma. Nevie si ju ani doma odložiť, má stále a stále neodkladné povinnosti, pritom rodina trpí a čaká domov manžela bez únavy, otca bez práce, dedka bez povinností a pradedka bez záväzkov, a to platí i pre manželku, mamičku, babičku, prababičku. Zúžili sa ti možnosti, všetko vidíš tak čierne a bielo ako Ezechiel a jeho ľud pri rieke Kebár? Ako keby na teba doľahla Hospodinova ruka a ťa trestá za Tvoje hriechy? Nechaj sa obmyť Jeho trestom! Nechaj sa premôcť potopou Božou. Nechaj sa previesť tým, čím prechádzaš. Ja neviem, o čo si prišiel. Ja neviem, čo si zakúsil. Ja neviem, kde koho a čo si stratil, ale Boh má pre Teba možnosti pripravené. Pokľakni, Tvoja služba nech sa upriami i na mieste potopy a skazy na Neho. Bohu slúž tam, kde si všetko stratil. Pomodli sa tam, kde ti všetko vymizlo z rúk, čo si nevedel

a nevedela udržať sama a sám. Konaj bohoslužbu, veď Koho by si sa pridržel, Kto ti skutočne pomôže, aj nie Ten, Ktorý je mocný a veľký v činoch a v skutkoch. Zatrpknutý Ezechiel sedí sedem dní a sedem nocí pri rieke Kebár. Mlčky hľadí pred seba. Mlčky čaká na Božie vedenie. Pripravuje sa na službu. Sedem dní, to je obdobie vysvätenia kňazov: *„Sedem dní nebudete odchádzať od vchodu stanu stretávania, kým sa neskončia dni vašej vysviacky. Vaša vysviacka potrvá sedem dní.“* (III Mojž 8,33) Učiť sa od Ezechiela vyčkať. Učiť sa od Ezechiela počkať na Boží povel. Razantne konať tu vie už len Hospodin. Nikto iný nevie a nemôže zasiahnuť. To, čo sa ti nepodarilo za tie roky, už sa ti nikdy nepodarí. To, čo si nezariadila doteraz, už nechaj, zanechaj, a hlavne prenechaj Pánovi. Nemáme na to, lebo sme hriešny. My len hriechy znásobíme, ale Boh ich rieši. Ako? Tu je odpoveď. Tel-Abíb. Miesto potopy v Babylone. Z toho však vznikla jedna nová časť v Izraeli, a to Tel-Aviv. Nové hlavné mesto Izraela. Z Tel-Abíbu vie Tel-Aviv vybudovať iba Hospodin. Ako? Z domu potopy Hospodin vybuduje miesto klasov, úrodné polia, nové obydlia, nové miesto pod Slnkom. Tam, kde sa koná bohoslužba v Babylone, tam je zárodok Hospodinovej lásky. Tam, kde vzklíči semienko malej viery, tam Boh pomaly, ale istotne buduje už nový domov. To, čo sa zdá ako potopa, ako nočná mora, ako tragédia, ako osud, to Boh mení pôsobením svojej mocnej ruky na nové nebo a novú zem, na miesto úrodné, na miesto požehnaní, na miesto Božieho údely. Ako sa sám Ježiš Kristus vyjadril: *„Potom sa obrátil osobitne k učeníkom a povedal: „Blahoslavené oči, ktoré vidia, čo vy vidíte, lebo hovorím vám: Mnohí proroci a králi chceli vidieť, čo vy vidíte, ale nevideli, a počuť, čo vy počujete, ale nepočuli.“* (Lk 10,23-24) Nový život a nová nádej svitá tam, kde je bohoslužba a zabudli na modloslužbu. Nový život a nová nádej svitá tam, kde je meno Pánovo vzývané a velebené i v skromných podmienkach. V duchu sa musí zmeniť človek. Na duchu musí prejsť transformáciou. Liečiteľom našich hriechov je Ježiš. Ezechielovo prvé slovo je, že Jeho ľud je hriešny, ale naše hriechy rieši ten, ktorý znamením Jonášovým

tri dni a tri noci v smrti vyriekol a vyriešil všetko dôležité. Nepodstatné, našu potopu, a to hriechy, rieši svojou potupou, Kristus, „*lebo ako sa Jonáš stal znamením pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka pre toto pokolenie. [...] A hľa, tu je niekto väčší ako Jonáš.*“ (Lk 11,30.32) Kristus je väčší ako naše hriechy? K zajatým hovorí i dnes. V zajatí hriechu žijúcim: „*Ja žijem...*“ (Jn 14,19) Amen.

Modlitba: „Bože, ty si môj Boh! Hľadám Ťa za úsvitu, moja duša prahne po tebe. Po tebe túži moje telo ako suchá a pustá zem bez vody. Tak Ťa chcem uzrieť vo svätyni, aby som videl tvoju moc a slávu. Veď tvoja milosť je lepšia ako život, moje pery Ťa budú velebiť. Budem Ťa žehnať po celý život, v tvojom mene budem dvíhať ruky.“ (Ž 63,2-5)

„A Duch i nevesta hovoria: „Príd!“ A ten, kto počúva, nech povie: „Príd!“ Kto je smädný, nech príde; kto chce, nech si zadarmo naberie vody života.“ (Zjav 22,17)

„Bratia moji, nespájajte vieru v nášho Pána slávy, Ježiša Krista, s uprednostňovaním niekoho.“ (Jk 2,1)

„Láska nech je nepokrytecká. Sprotivte si zlo, pridržajte sa dobra.“ (R 12,9)

„Túžime však, aby každý z vás prejavoval rovnakú horlivosť za plné rozvinutie nádeje až do konca, aby ste nezleniveli, ale aby ste napodobňovali tých, čo sú pre vieru a trpezlivosť dedičmi prisľúbení.“ (Žid 6,11-12)

„Ježiš v dňoch svojho pozemského života mocným hlasom a so slzami prednášal modlitby a prosby tomu, ktorý ho mohol zachrániť pred smrťou, a bol vypočutý pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, vo svojom utrpení sa naučil poslušnosti, a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, čo ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľkňaza na spôsob Melchisedeka.“ (Žid 5,7-10)

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „Kto podľa teba z tých troch sa stal bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“ On povedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš povedal: „Choď a rob podobne!“ (Lk 10,36-37) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 238: „Vpíš nám do srdc, drahý Bože...“